

Bevægelse, og den maa vi regne med, saa det gælder om at ordne disse Forhold, som det særlig passer for os, ganske bortset fra, hvorledes man har fundet det hensigtsmæssigt at indrette sig i Udlandet. Det ærede Medlem bemærkede her i Forbigaaende, at den moderne Kirkelovgivning syntes i særlig Grad at have favoriseret den grundtvigske Retning indenfor Folkekirken. Hertil vil jeg svare, at det ikke har ligget indenfor den danske Kirkelovgivnings Hensigt at favorisere enten den ene eller den anden af de kirkelige Retninger. Hvis det særlig er den grundtvigske Retning, som har været Aarsag til, at disse Love er blevet givet, skyldes det den Omstændighed, at denne Retning har rejst de kirkelige Frihedskrav, men hvis de rejses fra anden Side, er jeg sikker paa, at Lovgivningsmagten vil være lige saa lydhor overfor disse Krav, som den har været overfor Krav fra den grundtvigske Retning.

Jeg tror ikke, vi vil vinde ved at gaa den af det ærede Medlem (J. Oskar Andersen) antydede Vej til at give Folkekirken Røst og Mæle: at skabe en repræsentativ Kirkeforfatning; jeg tror, vi vilde tabe derved og tabe betydeligt. Som dansk Kirkeliv har formet sig i det sidste Aarhundrede, vil det ikke være muligt i vort Land at tilvejebringe den Ensartethed og den Ensformethed, som er en nødvendig Betingelse for, at Folkekirkens læge og gejstlige Medlemmer paa en naturlig, sund og sand Maade kunde siges at faa Røst og Mæle gennem en repræsentativ Forsamling, der skulde tale paa deres Vegne i kirkepolitiske og rent kirkelige Spørgsmaal. Hvor den danske Folkekirke bruger sin Røst og opløfter sit Mæle, lyder der i Øjeblikket et noget blandet Kor. Morten Pontoppidan og C. Moe, Provst Ussing og Pastor Morten Larsen synger ikke efter samme Melodi. Jeg ved nu ikke, om man i Almindelighed betragter den brogede Mangfoldighed, der efterhaanden har udviklet sig indenfor den danske Folkekirke, som et Svækkelses- eller Svaghedstegn; jeg betragter den som en Styrke og som en Rigdom, og jeg ønsker det for langt bedre, at Udviklingen faar Lov til at foregaa paa denne Maade, end at man følger det ærede 20de Med-

lem for Hovedstaden og søger at lede det kirkelige Liv ind i sirlige, snorlige udgravede Kanaler, hvor Vandene kan flyde roligt og værdigt, men ret stillestaaende og undertiden maaske helt standse. Jeg vil derfor med største Ængstelse se iværksat Bestræbelser paa dette Omraade for at søge tilvejebragt en kunstig Ensformethed og Ensartethed og søge at samle alle disse Hoveder under een Hat til en repræsentativ Forsamling. Derfor maa jeg bekæmpe de Forsøg, der vil blive gjort paa at indføre en Kirkeforfatning herhjemme, som uheldige og skadelige. Og jeg begriber ikke, hvad man skulde vinde derved. Det ærede Medlem siger, at der er en Række kirkelige Arbejder, man ikke kan faa sat i Gang, hvis man ikke har en saadan Kirkeforfatning. Jeg forstaar ikke, hvorfor det private Initiativ, de kirkelige Kredse ikke skulde kunne tage dette Arbejde op, f. Eks. faa Sammenkomster og Møder arrangeret mellem de kirkelige Repræsentanter og Repræsentanter for Kirkelivet her og i de andre nordiske Lande. Netop Dannelsen af den dansk-islandske Kirkekomité viser, at det meget godt lader sig gøre at faa Forbindelse mellem Danmarks og Islands Kirkeliv. Thi det forekommer mig, at det ærede Medlem bruger alt for stærke Udtryk, naar han kalder denne Komité, hvori der sidder meget agtværdige Mænd, for en tilfældig sammenløben Komité.

Endelig fremsatte saa det ærede Medlem (J. Oskar Andersen) Kravet om en Kirkekommission. Saadanne Kommissioner faar vi her i Landet, tror jeg at have lagt Mærke til, med visse Aars Mellemrum. Vi havde en i 1854, en i 1868, og vi havde den store Kirkekommission først i dette Aarhundrede. Men jeg vil spørge, om det i Øjeblikket er nødvendigt og betimeligt at nedsætte en ny Kirkekommission. Jeg maa tilstaa, at jeg staaar overmaade tvivlende heroverfor, og jeg synes, at de Grunde, der bliver givet derfor, er meget svage. Det ærede Medlem henviste i denne Forbindelse til, at nu skulde der nedsættes en stor Skolekommission, saa skulde vi ogsaa have nedsat en Kirkekommission. Kravet om en stor Skolekommission er overmaade betimeligt, og jeg vil gerne støtte det, idet jeg slutter mig til,